

DEEL VI – Titel II – Hoofdstuk VII – Vergoeding voor de personeelsleden die het slachtoffer zijn van een opzettelijke gewelddaad

Inhoudsopgave

- 1. Wettelijke en reglementaire basis**
- 2. Begunstigden**
- 3. Bijzondere vergoeding**
 - 3.1 Principe
 - 3.2 Betrokken personen
 - 3.3 Rechthebbenden
 - 3.3.1 *Echtgenoot of persoon die samenwoonde met het slachtoffer*
 - 3.3.2 *Andere*
- 4. Voorwaarden**
- 5. Bedrag**
- 6. Bijkomende vergoeding**
- 7. Gemeenschappelijke bepalingen voor beide vergoedingen**
- 8. Procedure voor de toekenning van de vergoeding**

1. Wettelijke en reglementaire basis

- Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (*BS 06-08-1985*) - Artikel 42;
- Programmawet van 27 december 2004 (*BS 31-12-2004*) - Artikel 470;
- Wet van 12 januari 2006 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen teneinde het voor de feitelijk samenwonenden mogelijk te maken te worden erkend als rechthebbende van een lid van de politie- en hulpdiensten dat overleden is als gevolg van een ongeval in het kader van zijn taak (*BS 18-07-2006*);
- Koninklijk besluit van 23 januari 1987 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden tegen leden van de politie- en hulpdiensten en tegen derden die hulp verlenen aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad (*BS 20-02-1987*).

2. Begunstigden

De vergoeding kan worden toegekend aan de:

- statutaire personeelsleden;
- personeelsleden van het operationele kader en van het administratieve en logistieke kader van de geïntegreerde politie (lokale politie en federale politie);
- personeelsleden die het nieuwe statuut en de nieuwe inconveniënten of het nieuwe statuut en de oude inconveniënten genieten.

Die voorwaarden *ratione personae* zijn cumulatief.

3. Bijzondere vergoeding

3.1 Principe

Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen wordt een vergoeding voor morele schade, 'bijzondere vergoeding' genoemd, toegekend aan de onder punt 3.2 vermelde personen die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

3.2 Betrokken personen

- de personeelsleden van het operationele kader en van het administratieve en logistieke kader van de politiediensten;
- de leden van de buitendiensten van de afdeling 'Veiligheid van de Staat' van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;
- de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;
- de leden van de diensten van de civiele bescherming;
- de leden van de openbare brandweerdiensten;
- de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

3.3 **Rechthebbenden**

3.3.1 ***Echtgenoot of persoon die samenwoonde met het slachtoffer***

- de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;
- de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek (wettelijke samenwoning);
- de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde sinds ten minste één jaar (feitelijke samenwoning).

Opmerkingen:

- Wordt geacht deze voorwaarde te vervullen, de niet-verwante persoon die op een permanente en affectieve wijze samenwoont met het slachtoffer sedert ten minste een jaar op het tijdstip van het overlijden. Deze samenwoning wordt bewezen door de inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister.
- Deze bepaling werd ingevoerd door de wet van 12 januari 2006 met terugwerkende kracht tot 1 januari 1997.

3.3.2 ***Andere***

- Als het slachtoffer ongehuwd, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen:
 - eerste categorie: de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;
 - tweede categorie: zijn vader en moeder;

- derde categorie: zijn broers en zussen;
- vierde categorie: iedere natuurlijke persoon die aantoonbaar dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.
- Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding. Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan ieder van hen toegekend.
- De rechthebbenden van de tweede, derde en vierde categorie moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken uit de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

4. Voorwaarden

- Deze vergoeding wordt toegekend wanneer de schade het gevolg is van:
 - opzettelijke gewelddaden of van de ontploffing van een oorlogstuig of van een valstriktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmiijningsopdracht;
 - de redding van personen van wie het leven in gevaar was.
- Onder ontmiijningsopdracht moet worden verstaan de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstriktuigen.
- Deze schade moet zijn veroorzaakt tijdens de uitoefening van hun functies.
- Deze vergoeding wordt niet toegekend aan de rechthebbenden wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

5. Bedrag

Aanvragen vóór 31-12-2004

Het bedrag van de bijzondere vergoeding bedraagt € 18 592,02 [niet-geïndexeerd].

Aanvragen vanaf 01-01-2005

Het bedrag van de bijzondere vergoeding is vastgesteld op € 53 200 door artikel 470 van de programmawet van 27 december 2004 die in werking is getreden op 31 december 2004.

Om de index die van toepassing is en het geïndexeerde bedrag te kennen, kunt u op de volgende link klikken: [‘geïndexeerde bedragen’](#).

6. Bijkomende vergoeding

- Onverminderd de toekenning van een bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10 % van het bedrag van de bijzondere vergoeding (€ 5 320 [niet-geïndexeerd]), onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning:
 - aan elk kind ten laste van het slachtoffer;
 - aan elk kind geboren na het overlijden van het slachtoffer.
- De toekenning van deze vergoeding werd geopend voor kinderen geboren uit een feitelijke samenwoning door de wet van 12 januari 2006 met terugwerkende kracht tot 1 januari 2007.

7. **Gemeenschappelijke bepalingen voor beide vergoedingen**

- De betaling van deze vergoedingen sluit, tot het beloop van hun bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.
- De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.
- Deze vergoedingen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredetijd.
- De vergoedingen worden niet toegekend als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer.
- Deze vergoedingen moeten worden onderscheiden van de financiële hulp die kan worden toegekend aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden door de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, overeenkomstig artikel 28 tot 41 van de voornoemde wet van 1 augustus 1985.

8. Procedure voor de toekenning van de vergoeding

- Onverminderd de mogelijkheid voor het slachtoffer of zijn rechthebbenden om hun vordering onmiddellijk voor de rechtbanken in te dienen, kan de bijzondere vergoeding of de aanvullende vergoeding worden toegekend op beslissing van de bevoegde minister. Voor de personeelsleden van het operationele kader en van het administratieve en logistieke kader van de politiediensten, betreft het de minister van Binnenlandse Zaken.
- Op straffe van niet-ontvankelijkheid moet elke aanvraag tot vergoeding bij aangetekend schrijven aan hem worden gericht binnen de volgende termijnen:
 - **wanneer het slachtoffer wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt is de dienst definitief te verlaten:** de termijn bepaald in artikel 114 van de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat, namelijk 5 jaar te rekenen van de eerste januari van het begrotingsjaar waarin de vordering is ontstaan;
 - **wanneer het slachtoffer overleden is:** een vooraf bepaalde termijn van een jaar vanaf de datum van het overlijden.
- Overeenkomstig artikel 471 van de programmawet van 27 december 2004 blijven de aanvragen tot vergoeding die ingediend werden vóór de inwerkingtreding van deze programmawet geregeld door artikel 42 van de wet van 1 augustus 1985, zoals het werd opgesteld vóór deze inwerkingtreding.